

עת"א 17556/02/21 - ראובן דדון,,עוז דדון,,רועי דדון, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 מרץ 2021

עת"א 17556-02-21 דדון(אסיר) ואח' נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותרים

ראובן דדון,
עוז דדון,
רועי דדון,
ע"י ב"כ עו"ד חן מאירי

שרות בתי הסוהר
מדינת ישראל

נגד
המשיבים

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירה במסגרתה מתבקש בית המשפט להורות למשיב לאחד את העותרים כך שישוהו בבית סוהר אחד. כן מבוקש במקביל להורות על הסרת הגדרת העותרים כבעלי סיכון גבוה לבריחה (סג"ב).

העותרים הינם שני אחים (העותרים 2-3) ואביהם (העותר 1) העצורים במסגרת כתב אישום אחד בגין עבירת רצח ועבירות נלוות. העותרים מוגדרים כעצורי סג"ב וכאסירי התראה.

לטענת העותרים הכרחי כי ישוהו יחד על מנת לגבש החלטות בתיקם המתנהל משך זמן ארוך ואין צפי לסיומו ולשם פגישות משותפות עם באי כוחם. כן נטען כי בהעדר אינדיקציות עתידיות לבריחת העותרים יש להסיר את הגדרת הסג"ב המקשה על שהותם במסגרת שב"ס שלא לצורך. נטען כי לאחרונה הועבר העותר 3 מבימ"ר קישון לביס"ר שיטה ובמקביל העותר 1 הועבר מביס"ר שיטה לבימ"ר קישון. נטען כי העותרים פנו אל המשיב אשר טען טענה בדבר "ויסות עצורים" בעלמא.

יצוין כי עתירה ראשונה שהוגשה על ידי העותרים, עת"א 39193-01-19, נדחתה על ידי בימ"ש זה ביום 06.02.2019, אך עם זאת צוין כי יש לוודא שתנאי הכליאה לא יפריעו או ישבשו את יכולתם של העותרים לנהל הגנתם ובימ"ש זה הורה כי עניין סדרי ומקום כליאתם של העותרים יבחן שוב על ידי הגורמים המוסמכים של שב"ס. גם עתירה שניה

שהוגשה על ידי העותרים, עת"א 46366-03-19 נדחתה בהחלטה מיום 24.03.19, לאחר שהוגשה ללא מיצוי ההליך המנהלי ונקבע שלא הוגשה לביהמ"ש המוסמך. עתירה שלישית שהגישו העותרים, עת"א 7021-09-19 נדחתה בהחלטה מיום 07.10.19, תוך מתן הוראה לבחון שיבוצם של העותרים באותו בית סוהר אך באגפים נפרדים או את שלושתם יחדיו במתקן כליאה אחר. צוין כי בקשה כזו לא הוגשה למשיב.

המשיב טוען כי הנימוק אותם מציינים העותרים כנימוק לבקשתם להתאחד - הקלה על ניהול והכנת משפטם ומפגש עם עורכי דינם - אינו נהיר כלל, שכן מעיון בפלט הביקורים של העותרים עולה שעורכי דינם לא ביקרו אצלם מזה כשנה. כן נטען כי בעקבות החלטות בימ"ש זה בעתירות קודמות ועל מנת לבחון העברת העותר 1 למתקן כליאה בו יוכל לשהות ביחד עם בניו באגפים נפרדים, רואיין העותר 1 על ידי מנהל אגפו פעמיים. במסגרת ראיונות אלה הודיע העותר 1 כי הוא מוכן לעבור לכלא קישון או לכל מתקן כליאה אחר בתנאי שישוּב בתא ביחד עם בניו, אחרת אינו מעוניין לעבור. על כן, טוען המשיב כי החלטת ביהמ"ש קוימה ככתבה וכלשונה, אלא שהעותר 1 סירב לעבור לכלא קישון בו הוחזק בניו באותה עת או לכל מתקן אחר ביחד עם העותרים 2-3 אם לא יוחזק עמם באותו התא.

המשיב טוען גם כי העתירה אינה מצדיקה עתירה משותפת, שעה שההחלטות המנהליות נושא העתירה מבוססות על תשתית ראייתית-מנהלית פרטנית של כל עותר בנפרד, בשים לב לנתוניו ולמאפייניו הייחודיים. עוד נטען כי העתירה הוגשה לביהמ"ש המחוזי בחיפה שעה שהעותר 3 מוחזק בכלא שאטה במחוז צפון ובימ"ש זה נעדר סמכות מקומית לדון בעניינו של העותר 3. המשיב טוען כי התנהלותם של העותרים במעצר היא שלילית והם נדונו בדין משמעתי בגין הפרת כללי הסדר והמשמעת. באשר להגדרת העותרים כסג"ב נטען כי העותרים 1-2 שהו למעלה משנה בבריחה, מיום קרות האירוע בגינו הם עצורים עד תום ההליכים. בנוסף, הם מואשמים בעבירות מן החמורות בחוק העונשין. במהלך תקופת החזקתם בכלא נצבר חמ"ן שלילי רב וחמור שעניינו גם בבריחה וגם במעורבות והתנהלות שלילית אחרת המשליכה על תעוזתם ואופיים של העותרים. נטען כי בנסיבות העניין, ההחלטה בעניין השארתם כסג"ב התקבלה בהתאם לפקודה ובהתאם לתשתית ראייתית מנהלית חזקה ומוצקה.

העותרים טוענים בתגובה לטענות המשיב כי מדובר בעניין שמשותף לשלושת העותרים ולכן יש לדון בו במשותף. כן נטען כי ב"כ העותרים נמנעים מלהגיע לעותרים מכיוון שאין אפקטיביות למפגש עם מי מהעותרים מבלי שהיתר יהיו שותפים לו. נטען כי המשיב אף מנע את האפשרות לקיים שיחות ועידה בטלפון ולא ניתן לנהל שיחות סביב התיק בנוכחות יותר מעותר אחד/עו"ד אחד. נטען כי האיחוד בין העותרים דרוש לצורך ניהול ההגנה בתיק.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר החסוי שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה, שכן לא מצאתי שנפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות.

הלכה היא שאין לעצור או אסיר זכות לקבוע את מקום כליאתו [ראו: רע"ב 6305/14 אלמסרי נ' מדינת ישראל (19/11/2014)]. קביעת מקום כליאה היא בסמכות ייחודית של גורמי הפיקוד והמקצוע של שב"ס. ככלל לא יתערב בית משפט בהחלטה על קביעת מיקום כליאה או העברת אסיר מכלא אחד לאחר. עם זאת, כפופה הפעלת הסמכות

המנהלית של שב"ס לכללי המשפט המנהלי במובן זה שעל שב"ס לשקול את השיקולים הנדרשים לעניין בעת קבלת החלטה בכל הנוגע למקום כליאתו של אסיר או עצור.

במקרה שבפני נראה כי נשקלו שיקולים עניינים, כגון מידעים, חלקם עדכניים, שעניינם התנהלות שלילית במהלך המעצר וקודם לו, המצביעים על מסוכנות וחשש לכוונות שליליות ופגיעה בביטחון. על כן, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב הינה בלתי סבירה, הן לגבי סיווגם של העותרים כסג"ב והן לגבי שיבוצם. שיקולים של התנהלות שלילית וחמ"ן שלילי בנוגע לעותרים הינם שיקולים רלוונטיים כאשר המשיב בוחן בקשות מסוג זה ולכן, לאור המידע שהוצג לביהמ"ש, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב בעניינם של העותרים הינה בלתי סבירה, זאת הן לגבי סיווגם כסג"ב והן לגבי שיבוצם בבתי כלא נפרדים. ויודגש - חלק מהמידעים עדכניים לעת האחרונה.

עוד יצוין כי בהתאם להחלטות קודמות שהתקבלו בעתירות קודמות בעניינם של העותרים, המשיב פעל לביצוע ההחלטות ובחן את האפשרות לשבץ את העותרים באותו מתקן כליאה בתאים או באגפים נפרדים, אך העותר 1 סירב לעבור למתן הכליאה בו מצויים העותרים 2-3, זאת אלא אם ישובץ באותו תא עמם. כאמור לעיל, לאסיר אין זכות לקבוע את מקום כליאתו ולעותר אין זכות לדרוש לשהות עם העותרים 2-3 באותו תא. על כן, בנסיבות אלו, כאשר המשיב עשה מאמצים על מנת לאפשר לעותרים לשהות באותו מתקן כליאה כדי להקל על ניהול הגנתם בתיק הפלילי, אך העותר 1 סירב לכך, אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לגבי שיבוץ העותרים בבתי כלא נפרדים. כן יצוין כי לעניין זה נראה גם כי העתירה לוקה גם באי מיצוי ההליך המנהלי.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני מורה על דחיית העתירה.

כפי שציינה ב"כ המשיב, ככל שתהיה בקשה למפגש של כל העותרים יחד עם באי כוחם לצורך הכנת ההגנה בתיק הפלילי, גורמי הכליאה יסייעו לב"כ העותרים ככל יכולתם.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותרים באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא